

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **M. E. N.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

odbor azylové a migrační politiky, oddělení pobytového správního řízení

Hradec Králové, Ulrichovo náměstí 810

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2020, čj. OAM-20868-11/ZM-2020,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 6. 2020, čj. OAM-20868-11/ZM-2020.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek za řízení ve výši 3.000 Kč.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný ve smyslu ustanovení § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z toho důvodu, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
2. Krajský soud se předně zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Zjistil, že žalobu nemůže věcně projednat, a to z následujících důvodů.
3. Dle ustanovení § 5 s. ř. s. se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Jedná se o projev zásady subsidiarity soudního přezkumu. Řízení ve správním soudnictví je totiž koncipováno až jako následný prostředek ochrany veřejných subjektivních práv, který by neměl nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. tak lze napadat přímo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jen tehdy, je-li výjimečně správní řízení

konstruováno jako jednostupňové. Není-li tomu tak, potom má nevyčerpání dostupných řádných opravných prostředků žalobcem za následek nepřipustnost žaloby.

4. Žalobce napadl shora specifikované rozhodnutí žalovaného, které je rozhodnutím správního orgánu prvního stupně. Žalobce byl bezpochyby veden poučením uvedeným ve zmíněném rozhodnutí, neboť žalovaný zde výslovně uvedl, že odvolání proti tomuto rozhodnutí nelze podat, přičemž odkázal na § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Uvedené poučení však není správné.
5. Dle ustanovení § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nabývají rozhodnutí Ministerstva vnitra vydaná z důvodů zde taxativně vyjmenovaných právní moci jejich oznámením (v předmětném výčtu je zahrnuto také ustanovení § 37 odst. 1 písm. a/ zákona o pobytu cizinců aplikované v žalobcově případě). Již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 8. 2020, čj. 6 Azs 192/2020-21, konstatoval, že *„ze samotného textu novelizovaného § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nelze vyloučení odvolání dovodit. Úvahy vycházející z právní teorie, že rozhodnutí v právní moci nelze napadat řádným opravným prostředkem (formální aspekt právní moci), na které stěžovatel poukazuje v kasační stížnosti, jsou sice obecně platné, avšak nemohou překonat situaci nastolenou zvláštní právní úpravou, k níž došlo neuváženým zásahem zákonodárce do zákona o pobytu cizinců a která s ohledem na znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve svých důsledcích znamená připuštění odvolání i proti těmto pravomocným rozhodnutím. Úvahám stěžovatele, že novela sice nevyloučila právo na odvolání výslovně, ale fakticky ano, nelze přitakat, neboť právo na odvolání opírající se o výslovné znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemůže být popřeno textem § 168 odst. 3 zákona, jehož znění o odvolání vůbec nepojednává.“*
6. Krajský soud se se shora uvedeným závěrem ztotožňuje. Přestože tedy zákonodárce zřejmě měl v úmyslu řádný opravný prostředek v daném případě vyloučit, novela zákona o pobytu cizinců provedená zákonem č. 176/2019 Sb. pouze stanoví, že u rozhodnutí podle § 168 odst. 3 cit. zákona dochází k nabytí právní moci oznámením. V zákoně o pobytu cizinců ale explicitní úprava vyloučení odvolání chybí. Ustanovení § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců naopak stanoví, že proti rozhodnutí ministerstva lze podat odvolání ke komisi (Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců) bez upřesnění, že se musí jednat pouze o nepravomocná rozhodnutí. Ačkoliv tedy napadené rozhodnutí nabylo podle § 168 odst. 3 téhož zákona právní moci oznámením, ze žádného zákonného ustanovení již neplyne, že odvolání proti takovému rozhodnutí není přípustné. Má-li však být možnost uplatnění řádného opravného prostředku ve správním řízení vyloučena, což dle Ústavního soudu není protiústavní (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/04, dle něhož absence dvojinstančního řízení bez dalšího nemá za následek protiústavnost v případě explicitní úpravy správního řízení), musí být toto vyloučení dvojinstančnosti výslovně upraveno. S formulací „odvolání není proti tomuto rozhodnutí přípustné“ přitom zákon o pobytu cizinců, který v mnoha případech dvojinstančnost správního řízení vylučuje, běžně pracuje (srov. např. § 87z odst. 3, § 87aa odst. 3, § 117f odst. 3 a další). Kromě gramatického výkladu tak pro závěr, že ustanovení § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců uplatnění řádného opravného prostředku nevylučuje, svědčí rovněž výklad systematický. Je tak nutno dospět k závěru, že navzdory původnímu úmyslu zákonodárce umožňuje novela zákona o pobytu cizinců podání „řádného“ opravného prostředku proti „pravomocnému“ rozhodnutí.
7. V předmětné věci jsou tak dány podmínky pro postup dle ustanovení § 46 odst. 5 s. ř. s., dle kterého platí, že podá-li návrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením

správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.

8. Krajský soud z uvedených důvodů rozhodl, že žaloba se odmítá (výrok I.) a že věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech cizinců k vyřízení odvolání proti napadenému rozhodnutí žalovaného (výrok II.).
9. Krajský soud rozhodl o odmítnutí žaloby před prvním jednáním ve věci, žalobce tak má právo na vrácení soudního poplatku za řízení (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Krajský soud proto rozhodl, že žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč (výrok III.). Uvedená částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu. Lze dodat, že soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se žalobci nevrací, neboť soud již o této žádosti rozhodl.
10. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 21. července 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu